

Тозь който са е въ тѣхъ вѣмѣнахъ

Да страда съхъ годины,

За тебе да зорине ?

Твон-тѣ глѣды ѹтнѣа

Баасмѣхъ поливатъ на гърца,

И цѣрхъ и помощь дабатъ,

Отъ смѣръть освобождатъ.

Баа са, мило, глѣдан,

Съ замѣнѣ ма погледъ погледни ;

Чиститъ да са забѣрижъ,

Съ взиторъхъ да тѣ прѣгѣрижъ.

Въ горы вѣранъ вѣчи, рѣве,

И облаци-тѣ тичатъ,

Въ морѣ вълнѣ, кат' звѣровѣ,

На вѣмѣхъ кригъ идантатъ ;

А клета красна гърота

По край морѣ-то ходи,

И очи пѣаны съхъ глѣзы

Отъ вѣмѣхъ нѣбе не своди.

За мене сичко на свѣта

Съвѣстѣхъ е потъмиѣло,

За нищо жалка ни оѣта